

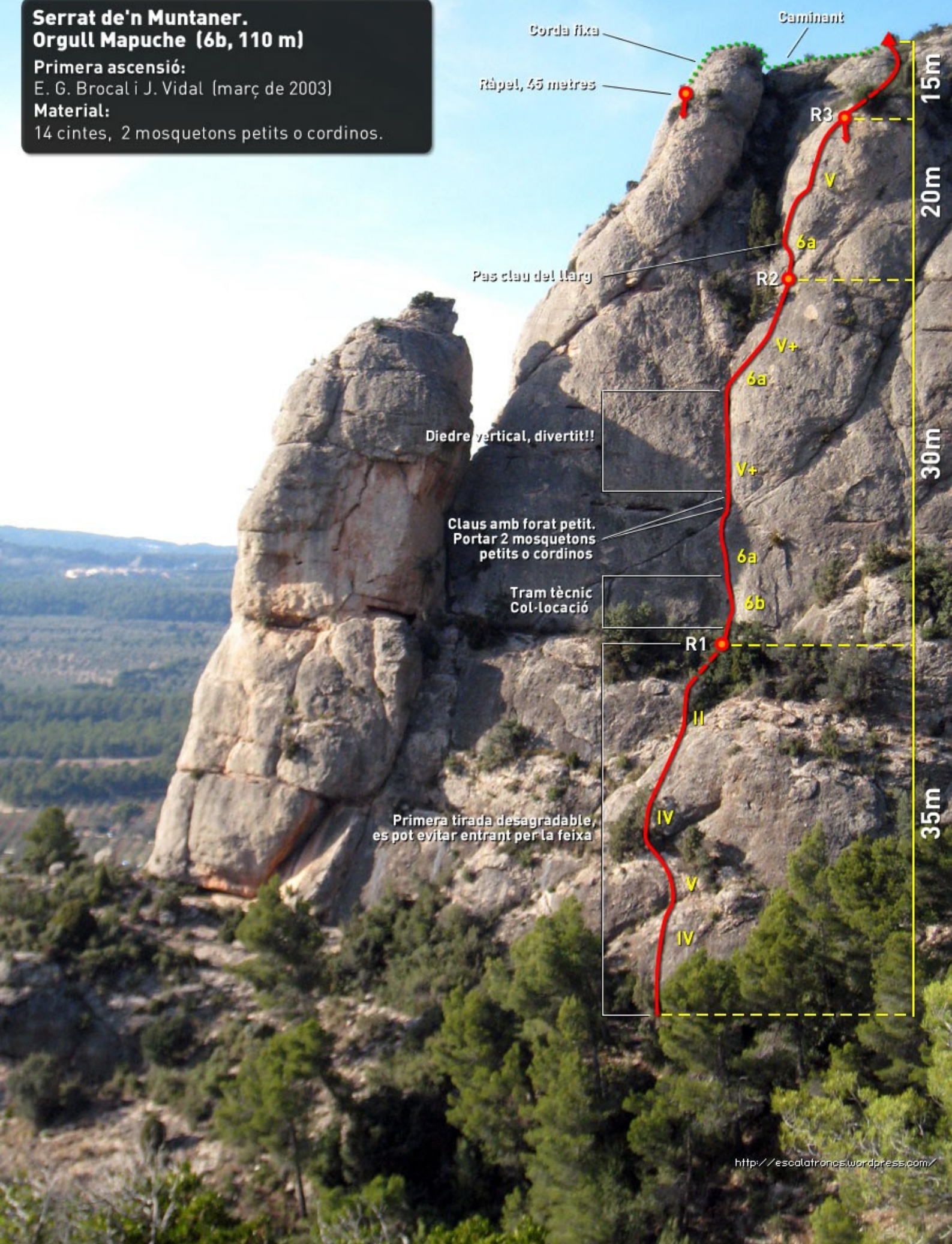
Serrat de'n Muntaner. Orgull Mapuche (6b, 110 m)

Primera ascensió:

E. G. Brocal i J. Vidal (març de 2003)

Material:

14 cintes, 2 mosquetons petits o cordinos.

Orgull Mapuche es una curta però intensa escalada a la banda est del Serrat de'n Muntaner. Molt assegurada, conta amb un segon llarg de primera categoria, amb una entrada força tècnica, un diedre vertical i una sortida d'aquest a una placa de nyapetes t'allò més montserratina. A la banda esquerra d'aquesta via hi ha tot de [vies esportives](#) entre el V+ i el 6c que ens serviran per completar la jornada.

- Via: Orgull Mapuche
- Zona: Montserrat – Clot de la Mònica
- Dificultat: 6b (MD+)
- Llargària: 110 metres
- Compromís: Baix
- Exposició: Baixa
- Equipament: Via equipada totalment amb espits i pitons
- Material: 14 cintes exprés i dos mosquetons petits o cordinos per dos claus amb forat petit.

Aproximació:

Entrem a Collbató pel Passeig Llonganies i girem a mà dreta pel Passatge Fumada. Seguim fins al carrer de la Muntanya (esquerra), que mena al carrer Pau Bertran. Continuem fins al final, que es converteix en una pista en bon estat. Continuem per la pista uns 900 metres i aparcuem a la banda esquerra. Just davant nostre puja un camí de marques blaves que al cap d'una estona es converteix en un corriol. Seguim el corriol fins que som a l'alçada del Serrat d'en Muntaner. Trobarem un nou corriol que surt a mà esquerra que ens menarà fins al peu de via.

L1(V)

La primera tirada transcorre per unes plaques discontinues, brutes i amb mal aspecte. No s'adiu gaire amb la resta de la via i no val la pena fer-la. Podem arribar a l'inici del segon llarg per la feixa. Si decidim posar-nos-hi trobarem un primer espit a uns quatre metres del terra, que protegeix el pas més 'difícil' de la tirada, la resta pràcticament, es fa caminant. 35 metres.

L2(6b)

Aquesta segona tirada per contra, és molt bona. S'inicia a una fissura cega, on en haurem d'avançar en tècnica de diedre fins superar una petita panxa; l'escalada és tècnica i ens obliga a afinar els sentits. Un cop superada la panxeta queda un curt tram força fi que ens mena a una curta placa més fàcil on ja trobem més presa petita. Arribem al peu del diedre on podem fer un descans abans d'atacar-lo. El diedre és molt franc i malgrat la verticalitat no és difícil. És a l'inici del diedre on trobem els dos claus amb l'ull petit que per cert es mouen bastant. Quan s'acaba el diedre sortim cap a la dreta per escalar una bonica placa de presa petita que va afluint fins la reunió. 30 metres.

L3(6a)

Només sortir de la reunió ens trobem amb una bona panxa, aquí la roca és més cantelluda. Anem cap a l'esquerra per trobar un bon forat per la mà esquerra que ens permetrà pujar peus i d'aquesta manera superar el pas. Arribem a un relleix i una nova

panxa, molt més fàcil que l'anterior. Un cop superada, un parell de metres més i reunió. Aquest llarg també és força bonic. 20 metres.

L4(II)

Si no volem pujar fins al cim podem fer un ràpel des de la tercera reunió. Per contra si volem continuar, sortirem caminant amb molta cura per no fer baixar pedres uns 15 metres. Podem assegurar al company a cos des del cim. Després 'crestegem' cap al sud, superem un ressalt i trobarem una corda fixa que ens deixa a la darrera reunió de la via Petit Guifré. Des d'aquí fem un ràpel de 45 metres fins a la feixa.

Descens:

Si descendim des de la R-3 un ràpel de 45 metres fins a la feixa. Si ho fem des de la darrera reunió del Petit Guifré un ràpel de 45 metres fins a la feixa.

El que més m'ha agradat:

- Segona tirada, exigent, variada i assegurada per forçar al màxim.
- Tercer llarg bonic, amb molt bon rocam

El que no m'ha agradat tant:

- Primer llarg del tot prescindible.